

Rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului de la Mănăstirea Neamț

Pe stâlpul minții noastre închipuie, cuvintele înțelepciunii cerești, ceea ce ești stâlpul rugăciunii care toată lumea o sprijinești. Nu ne lipși pe noi de ocrotirea ta de Maică, ceea ce ești mângâierea celor împovărați de păcate, floarea tuturor darurilor cerești, oglinda îngerilor, muntele cel înalt al desăvârșirii, rai tainic al fecioriei, Tabor înțelegător al tuturor virtuților, corabia mântuirii păcătoșilor, căruța cea de foc a înțelepciunii, psalmul cel scris în cartea inimii, izvorul rugăciunii neîncetate, legătură a unirii noastre cu Dumnezeu.

Cu pașii gândurilor umilite ne apropiem de prea luminată icoana ta, noi, cei ce nu știm a ne ruga din pricina împietririi inimii noastre. Izvorul rugăciunii tale să adape inima noastră cea lipsită de dulceața cuvântului dumnezeiesc. Ploaia milostivirii tale să

înmoaie pământul cel împietrit al inimii noastre. Laudele împletite ție de serafimi să întraripeze inima noastră cu dorul cel dumnezeiesc. Suspinerile heruvimilor coborâte în adâncul sufletului nostru să ne tragă pe noi spre înălțimea cugetării smerite. Nu avem inimă înfrântă ca să aducem tânguire vrednică pentru păcatele noastre, nu avem nici pocăința care întărește casa sufletului pe temelia răbdării. Norii patimilor au întunecat cu totul cerul

sufletului nostru și nu putem privi nici măcar spre strălucirea frumuseții tale. Purtați suntem de valurile ispitelor și cu greu călătorim pe marea cea sărată a acestei vieți. Îndulcește necazurile noastre cu darul tău și scrie-ne pe noi în cartea vieții, ceea ce ești carte ce ai purtat pe Cuvântul vieții, Cel Care, prin pătimirea Sa, a scos pe Adam din lanțurile durerilor.

Ridică mintea noastră deasupra grijilor lumești și pe piatra răbdării ne așează, ceea ce ai născut pe Piatra vieții, Cea Care a sfărâmat pietrele slujirii idolești. Acoperă-ne cu acoperământul tău cel luminat, ceea ce ești ocrotitoare creștinilor și păzești totdeauna pe robii tăi cu darul tău. Ceea ce lacrimi ai vărsat pentru Fiul Tău pe Care L-ai văzut pironit pe cruce, dă-ne nouă lacrimi de umilință pentru păcatele noastre, cu care în fiecare ceas mâhnim milostivirea Stăpânului nostru. Inima ți s-a rănit când sulița a străpuns coasta Fiului Tău, deci nu trece cu vederea nici rănilor sufletelor noastre, ci cu untdelemnul rugăciunii tale ne întâmpină și ne ridică la înălțimea pocăinței.

Bucură-te, rază a înțelepciunii Soarelui Hristos, turn nebiruit al creștinilor, cetatea cea cerească a Luminii, vasul cel plin de mirul laudelor îngerești, bucură-te, Maică a Domnului, ceea ce reversești daruri de minuni celor ce cu inimă smerită cad înaintea sfintei tale icoane, cerând alinarea suferințelor și mare milă. Nu ne uita și pe noi, cei ce, măcar că nu știm a-ți aduce cuvânt vrednic de laudă, nădăjduim la acoperământul milostivirii Tale. Amin!